

Αν ήμουν πρόσφυγας...

Αν ήμουν πρόσφυγας και είχα διωχθεί από την πατρίδα μου, είτε γιατί είχαμε πόλεμο, είτε γιατί ήμουν φτωχή χωρίς δουλειά και αναζητούσα νέα πατρίδα για να ζήσω καλύτερα, θα ήθελα να βρω ένα ζεστό καταφύγιο. Θα ήθελα να πάω στο σχολείο και να σπουδάσω, όπως όλα τα άλλα παιδιά. Θα ήθελα οι άνθρωποι να δώσουν στους γονείς μου και εμένα την ευκαιρία που δικαιούμαστε για καλύτερη ζωή και να μην αδιαφορούν μπροστά στη δυστυχία μας.

Επίσης, αν ήμουν ξεριζωμένος από την πατρική μου γη δεν θα ήθελα να με βρίζουν, να με περιφρονούν ούτε να με πληγώνουν, αλλά να με βοηθούν να προσαρμοστώ στην καινούργια μου ζωή.

Να με βοηθήσουν να μην φοβάμαι και να ελπίζω για ένα καλύτερο αύριο. Θα ήθελα, αν ήμουν πρόσφυγας, να μην με θεωρούν κατώτερο, αμόρφωτο, και σιχαμερό, να σκέφτονται ότι μόνο αρρώστιες και προβλήματα φέρνω, αλλά πως είμαι ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

Θα ήθελα να βρω να κάνω καινούργιους φίλους που να με αγαπούν, να με στηρίζουν, να με σέβονται, να έχουμε ίσες ευκαιρίες για μια καλύτερη ζωή και να ζούμε όλοι μαζί ειρηνικά.

Αλεξάνδρα Ζωγράφου,

γ1 Γυμνασίου